

Statslig bortforklaring

Bragt i Børsen, 18. februar 2015

af Ralf Hemmingsen, rektor

Børsens læsere kunne i sidste uge læse, hvordan en direktør i statens bygningsstyrelse Kristian Lyk-Jensen forklarer, hvordan jeg og flere tusinde forskere har "misforstået" noget. Sagen handler om, at Københavns Universitet ønsker at købe sine egne bygninger af staten og eje dem på linje med DTU, CBS og mange andre førende universiteter i verden. Vi ønsker at modernisere til gavn for forskere og studerende og forlade den centrale statslige lejeordning (SEA), hvor universitetet er tvunget til at bo til leje i bygninger, staten administrerer. Ifølge loven har universitetet ret til at søge om selveje, og det gjorde vi for to år siden. Lyk-Jensen undgår behændigt at forklare, hvorfor sagen reelt har ligget stille indtil nu. Han bortforklarer, at ministeriets egen undersøgelse viser, at campusbyggeri til undervisning, biblioteker og kontorer er 20 pct. dyrere end normen. Lyk-Jensen hævder, at universitetet er blevet kompenseret økonomisk for denne merpris. Fakta er, at den oprindelige compensation for merlejen er væk, og at udgifterne til SEA år for år spiser mere og mere af universitetets øvrige bevillinger. Universitetet får nu også skudt i skoene, at vi selv holder igen med vedligeholdelsen. Det har i en årrække været svært at få staten til at frigive penge til nedslidte bygninger, og området er et studie i dobbeltadministration. Næsten halvdelen af de vedligeholdelsespenge, Lyk-Jensen taler om, er endnu ikke frigivet til konkrete projekter af hans egen styrelse. Nu bliver universitetet bebrejdet, at de ikke er brugt. Et godt eksempel på, hvorfor denne ordning ikke bør fortsætte. En ting er vi enige med Lyk-Jensen i: Sagen er ikke et spørgsmål, som embedsmænd skal tage stilling til. Det er i sidste ende et politisk spørgsmål, om KU kan få samme rammevilkår som andre universiteter i Danmark og i udlandet.